

[Bente Juncker]

Skattereformen er derfor en del af den pris, som CD som parti er villig til at betale for sammen med andre at kunne løse en hel række væsentlige problemer, som det er umuligt at komme uden om.

Skattereformen er rammen om en omlægning af beskatningsforholdene. Et vigtigt element i beskatningen for et stort antal borgere er lejeværdien af egen bolig. Vi kunne også ønske, som den konservative ordfører var inde på, at regeringens fulde forslag fra januar 1986 var kommet igennem. I sig selv er lejeværdien et meget konstrueret begreb, en politisk fiktion, men lejeværdien er også og vil i hvert fald blive en meget ubehagelig realitet for mange mennesker.

Som en konsekvens af den økonomiske politik, folketinget og regeringen har gennemført de sidste år, er ejendomsværdierne steget meget drastisk. Fra 1985 til 1986 forventes stigninger af størrelsesordenen 30-40 pct. for ganske almindelige boliger, og stigningen er særlig kraftig i hovedstadsregionen. Disse stigninger vil udløse meget betydelige ekstrabeskatninger, der kan nå op på flere tusinde kroner pr. familie pr. år. Heroverfor står vi med en indkomspolitik med en lønrammestigning på ca. 2 pct. pr. år. Den er ikke fulgt af alle, men af mange, simpelt hen fordi de har været tvunget til det. Jeg tænker først og fremmest på de offentligt ansatte, men også på andre grupper. Tænk f.eks. på et lærerægtepar i hovedstadsområdet! De er bundet af regeringens indkomspolitik, de kan ikke få overarbejde, der er næsten ikke andre boligmuligheder end ejerboliger i det område, hvor de virker som lærere. Hvordan skal de mennesker med et stramt budget pludselig kunne skaffe flere tusinde kroner mere til indkomstskat? Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Det må være en klar og selvfølgelig konsekvens, at lejeværdibeskatningen følger den fastsatte stigning i lønindkomsterne.

Med de forventede stigninger i ejendomsvurderingerne opstår der et problem med hensyn til knækket, hvor beskatningen stiger fra 2,5 til 7,5 pct. Det vil ramme folk med ganske almindelige indkomster i ganske almindelige enfamiliehuse, og CD har derfor bragt frem, at en forhøjelse af knækket til ca. 1 mill. kr. er nødvendig. Ca. 250.000 eller 1/4 millioner husejere vil komme op over proportionsknækket efter den almindelige 18.

vurdering imod kun 6.000 i 1984 og derved blive idømt en luksusskat.

Et andet punkt, som centrum-demokraterne ønsker at se på, er ejendomsskatterne. De virker som en geografisk særskat, specielt i hovedstadsområdet. Grundskatterne vil i særlig grad tynde privatøkonomien. Den sidste rest af fradragsretten er fjernet fuldt ud.

For ejendomsskatterne tænker CD sig problemet løst med et fast loft over det kronebeløb, som maksimalt må udskrives i grundskatter pr. kvadratmeter. Derfor er det også glædeligt, at der er fuld forståelse for CDs synspunkter i regeringen, og at regeringen har givet tilsagn om snarligt at komme med konkrete forslag.

En smule sund fornuft burde kunne overbevise selv den mest hårdnakkede modstander om, at det ikke kan være fair, at nogle helt fiktive værdier kan gå hen og slå folks økonomi i stykker med ét slag. Det er jo ikke såkaldt rige mennesker, der bor i de huse, der nu vil blive vurderet op i millionklassen. Det er ikke luksurvillaer, der længere er tale om, det er almindelige boliger for arbejdere og lønmodtagere.

Centrum-demokraterne har, fra forliget var en kendsgerning, anket over, at formueskatten ikke var med i skattereformen, og vi vil, som den konservative ordfører også var inde på, arbejde på at få denne formueskat fjernet. Formueskatteydernes antal vil vokse fra 60.000 i 1985 til 80.000 i 1986 alene som følge af den 18. almindelige vurdering. Resultatet bliver, at et almindeligt gennemsnits-hus, igen i hovedstadsområdet, automatisk bliver beskattet op over den grænse for nettoformuen, hvor der betales 2,5 pct. i formueskat til staten.

Centrum-demokraterne står naturligvis bag forliget om skattereformen, og vi kan stemme for de ændringsforslag, som skatteministeren er kommet med, og som stort set er af teknisk karakter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg går ud fra, at CD fortsat støtter regeringen - også efter denne tale, selv om man kan komme i tvivl.

Så vidt jeg forstår, har CD godkendt, at lejerne skal holde for nu. De skal altså betale mere for at bo. Dertil kan man sige: all right,